

השבועון המצוייר לאיפורמציה

חובב נליקסון 8, תל-אביב (ליד תיאטרון "אח"י") ת.ד. 186, טל. (ומנו) 66785 פועל להפזרים: "עולמספרי" משרד המערכת בירושלים. רחוב דוד המלך (יוליאנו). פול משרד הספר.

העורך הראשי: אורי אבנרי ראש המערכת: שלום כהן

עורך הכיתוב: רוב איתן הכתב הראשי: אהרון דולב

עורכי מורים: פיכאל אלמן, יחיאל בשן, גיזה נבי, איתמר עילם.

משתתפים בקבועים: מרצה נרוכני, רטשל חיים, אוסקר סאבור, סילוס טיאורי, יצחק לבני, צבי שש.

ראש-משרד: ירושלים: דוד רובינר

סומרי-חזן: מנטי נייקובס, נביראל דנון, שמואל מירו.

הפזיר: העולם הזה בע"מ, דפוס ישראל, תל-אביב

עורך התבנית: ד"ר הצלם הראשי: סאול גולדמן

עורך התבנית: ד"ר הצלם הראשי: סאול גולדמן

עורך התבנית: ד"ר הצלם הראשי: סאול גולדמן

עורך התבנית: ד"ר הצלם הראשי: סאול גולדמן

עורך התבנית: ד"ר הצלם הראשי: סאול גולדמן

עורך התבנית: ד"ר הצלם הראשי: סאול גולדמן

עורך התבנית: ד"ר הצלם הראשי: סאול גולדמן

עורך התבנית: ד"ר הצלם הראשי: סאול גולדמן

עורך התבנית: ד"ר הצלם הראשי: סאול גולדמן

עורך התבנית: ד"ר הצלם הראשי: סאול גולדמן

עורך התבנית: ד"ר הצלם הראשי: סאול גולדמן

עורך התבנית: ד"ר הצלם הראשי: סאול גולדמן

עורך התבנית: ד"ר הצלם הראשי: סאול גולדמן

עורך התבנית: ד"ר הצלם הראשי: סאול גולדמן

עורך התבנית: ד"ר הצלם הראשי: סאול גולדמן

עורך התבנית: ד"ר הצלם הראשי: סאול גולדמן

עורך התבנית: ד"ר הצלם הראשי: סאול גולדמן

עורך התבנית: ד"ר הצלם הראשי: סאול גולדמן

עורך התבנית: ד"ר הצלם הראשי: סאול גולדמן

עורך התבנית: ד"ר הצלם הראשי: סאול גולדמן

עורך התבנית: ד"ר הצלם הראשי: סאול גולדמן

עורך התבנית: ד"ר הצלם הראשי: סאול גולדמן

עורך התבנית: ד"ר הצלם הראשי: סאול גולדמן

עורך התבנית: ד"ר הצלם הראשי: סאול גולדמן

עורך התבנית: ד"ר הצלם הראשי: סאול גולדמן

עורך התבנית: ד"ר הצלם הראשי: סאול גולדמן

עורך התבנית: ד"ר הצלם הראשי: סאול גולדמן

עורך התבנית: ד"ר הצלם הראשי: סאול גולדמן

עורך התבנית: ד"ר הצלם הראשי: סאול גולדמן

עורך התבנית: ד"ר הצלם הראשי: סאול גולדמן

עורך התבנית: ד"ר הצלם הראשי: סאול גולדמן

עורך התבנית: ד"ר הצלם הראשי: סאול גולדמן

עורך התבנית: ד"ר הצלם הראשי: סאול גולדמן

עורך התבנית: ד"ר הצלם הראשי: סאול גולדמן

עורך התבנית: ד"ר הצלם הראשי: סאול גולדמן

עורך התבנית: ד"ר הצלם הראשי: סאול גולדמן

עורך התבנית: ד"ר הצלם הראשי: סאול גולדמן

עורך התבנית: ד"ר הצלם הראשי: סאול גולדמן

עורך התבנית: ד"ר הצלם הראשי: סאול גולדמן

עורך התבנית: ד"ר הצלם הראשי: סאול גולדמן

עורך התבנית: ד"ר הצלם הראשי: סאול גולדמן

עורך התבנית: ד"ר הצלם הראשי: סאול גולדמן

עורך התבנית: ד"ר הצלם הראשי: סאול גולדמן

עורך התבנית: ד"ר הצלם הראשי: סאול גולדמן

עורך התבנית: ד"ר הצלם הראשי: סאול גולדמן

עורך התבנית: ד"ר הצלם הראשי: סאול גולדמן

עורך התבנית: ד"ר הצלם הראשי: סאול גולדמן

עורך התבנית: ד"ר הצלם הראשי: סאול גולדמן

עורך התבנית: ד"ר הצלם הראשי: סאול גולדמן

עורך התבנית: ד"ר הצלם הראשי: סאול גולדמן

עורך התבנית: ד"ר הצלם הראשי: סאול גולדמן

עורך התבנית: ד"ר הצלם הראשי: סאול גולדמן

עורך התבנית: ד"ר הצלם הראשי: סאול גולדמן

עורך התבנית: ד"ר הצלם הראשי: סאול גולדמן

עורך התבנית: ד"ר הצלם הראשי: סאול גולדמן

עורך התבנית: ד"ר הצלם הראשי: סאול גולדמן

עורך התבנית: ד"ר הצלם הראשי: סאול גולדמן

עורך התבנית: ד"ר הצלם הראשי: סאול גולדמן

עורך התבנית: ד"ר הצלם הראשי: סאול גולדמן

עורך התבנית: ד"ר הצלם הראשי: סאול גולדמן

עורך התבנית: ד"ר הצלם הראשי: סאול גולדמן

עורך התבנית: ד"ר הצלם הראשי: סאול גולדמן

עורך התבנית: ד"ר הצלם הראשי: סאול גולדמן

עורך התבנית: ד"ר הצלם הראשי: סאול גולדמן

עורך התבנית: ד"ר הצלם הראשי: סאול גולדמן

עורך התבנית: ד"ר הצלם הראשי: סאול גולדמן

עורך התבנית: ד"ר הצלם הראשי: סאול גולדמן

עורך התבנית: ד"ר הצלם הראשי: סאול גולדמן

עורך התבנית: ד"ר הצלם הראשי: סאול גולדמן

עורך התבנית: ד"ר הצלם הראשי: סאול גולדמן

עורך התבנית: ד"ר הצלם הראשי: סאול גולדמן

עורך התבנית: ד"ר הצלם הראשי: סאול גולדמן

עורך התבנית: ד"ר הצלם הראשי: סאול גולדמן

עורך התבנית: ד"ר הצלם הראשי: סאול גולדמן

עורך התבנית: ד"ר הצלם הראשי: סאול גולדמן

עורך התבנית: ד"ר הצלם הראשי: סאול גולדמן

עורך התבנית: ד"ר הצלם הראשי: סאול גולדמן

עורך התבנית: ד"ר הצלם הראשי: סאול גולדמן

עורך התבנית: ד"ר הצלם הראשי: סאול גולדמן

עורך התבנית: ד"ר הצלם הראשי: סאול גולדמן

עורך התבנית: ד"ר הצלם הראשי: סאול גולדמן

עורך התבנית: ד"ר הצלם הראשי: סאול גולדמן

עורך התבנית: ד"ר הצלם הראשי: סאול גולדמן

עורך התבנית: ד"ר הצלם הראשי: סאול גולדמן

איובי העולם הזה היו בודאי נהנים. כעשרים צעירים וצעירות, ביניהם כמה כמעט צעירים, ישבו מסביב לשולחן הארוך. מפני הם נשפך מטר של ביקורת חמוצנית על הע' תוך, שום כותב, שום מדור, לא נמלט מקיט' רוג זה. היה נדמה שאין בעתון גם שורה אחת, גם תמונה אחת פוגם, אולי בשמחת ה'מאזין אויב'העתון? המסובים מסביב ל' שולחן היו עורכי העולם הזה עצמם.

איני יודע אם קיים נוהג כזה בכל עתון אחר בעולם. אם לא, היינו ממליצים על ס' קוין. הנהוג נצמו פשוט: כל כמה חודשים מתכנסים כולל חברי המערכת לג'ום "עיון" הנמשך כמה ימים (הפעם נמשך פעמים 10 שעות, טרם הגיע לסימום). בכינוס זה נערך ויכוח כללי על כל מזור ומזור. מושמעים כל חברי הקטרוג שאפשר להשמיעם.

כל חברי העולם, החל מן העורך הראשי וכלה בכתב חלקי בפניה נידחה, עומדים מול הת' קבות עזות, נאלצים להתגונן. בלודות בש' גיאות, להציע הצעות חדשות. בסיכום מת' קבלות, לרוב, החלטות מפורסות על תיקונים, שיפורים, שינויים.

השפעת יום העיון האחרון תורגש, מן ה' סתם, על-ידי הקוראים בחודשים הקרובים. אך השינוי הראשון בולט כבר בגיליון זה: השע' משך 30 חודש פוסט ועתונים דומים לשע'ר לייף, פיקצ'ר 9000 ועתונים דומים בעולם. עשינו כמה וכמה נסיונות מ'ורים משלנו, אך לא סטינו קטיה רבה מן הקו שקבענו לעצמנו בשעתו: שע'ר המושך את העין, לרוב של צעירה נאה.

ע'תה נדמה לנו שהגיעה השעה לצעוד צעד קדימה, לפחות פעם בחודש, ואולי יותר, יהיה שע'רנו עשוי לפי מתכונת טיים, מותאם לאמשרויות המקומיות. שמע: שע'ר שייב' ליט את האישיות החשובה של החודש, בתו' ספת ציור סמלי של דוש שיבחר את קו' בחירתו.

מענינת אותנו דעתך על שינוי זה. * * * הפקידו העיקר של יום העיון אינו, דוקא, להביא יבול של החלטות חדשות. מטרתו הראשונה היא לתת לאנשים, השקועים ב' שיגרת העבודה היומיומית, את הגמרח" הרוגש כדי לשאול מחדש כמה שאלות עק' רוניות לגבי מהות העתון ופקידו בכלל, י'יבי מהות כל מדור ומדור בפרט.

הדבר כע' להשיב על הסכנה העיקרית ו'אינו לעצמנו עם קבלנו את העתון לידנו. אמרו אז: הם צעירים, יש להם רעיונות. אולם הרעיונות יבוזבוזו, ואז יהיו דומים לוקנים.

גם אנתנו פחדנו מפני סכנה זו. רצינו להי' שאר גוף חי, המשתנה תמיד, נע תמיד לק' ראת האידיאל האמלטוני שאינו ניתן להשגה. רוב החידושים מלפני 30 חודש הועתקו מ' זמן על ידי עתונים אחרים (שינויים אולם בחריפות לפני כן). אולם אנתנו מקינים שה' עתון זהו גשאר חדש, רענן; שאין הוא דורך במקום.

אגב, אם אתה קורא בעיון את מדור ה' מכתבים, נתקלת בודאי בשמו של זונדר שקלוביץ, אמריקאי יהודי הקורא עברית, ה' מגיב מדי פעם על הכתוב בעתון. הייתי סק' דן, כמוך, לדעת מי האיש, וכיצד נראה הע'

תוך בעיני צעיר כמוהו, בן לאומה רחוקה, הרגיל לעתונות הטובה ביותר בעולם. יכתבת, איפוא, אל זונדר שקלוביץ ובי' קשתיו לכתוב לנו את דעותיו. מסתבר שהוא צעיר שגולד וגדל באוירה אדוקה, אך פרש ממנה, למד עברית בסמינר רבני. וזו דעתו: "הוא (העולם הזה) חסון ומרגיז. הוא אמיקלבי. הוא כתוב בסגנון מצוי, ולעיתים פרוץ סגנון של אמ' - ותמיד מרענן. (אין הת' חמקות ואין גיבוב מגעיל של מליצות, שהוא אוסיני לכתביה העברית הרגילה). אולם ב' מדור "קורא יק" מסתכל העתון יותר מדי בטבורו של עצמו, ולעיתים קרובות המדור ארוך מדי.

אין ספק שהוא בלתי-חלוי - תופעה יור' צאת-דופן בעתונאות הישראלית, אם אינו טועה. אולם בולטת כעמודיה השפעת השמאל הקיצוני. (הסכנה של השפעה זו אינה בתי'

החידון המוסיקלי

החל מן השבוע הבא יפרסם "העולם הזה" סידרה של ארבעה חידונים מוסיקליים שבועיים. כל חידון יכיל 10 שאלות על נושא מסוים (יצירות, מחברים, אופירות, מבצעים). הקוראים יתבקשו לרשום לעצמם את התשובות הנכונות ולגזור את התלוש המצורף לכל חידון. את התשובות לכל ארבעת החידונים, בתוספת ארבעת התלושים יש לשלוח למערכת אחרי פרסום החידון האחרון.

"העולם הזה" ע"י התומכות הישראליות. הפרס הראשון יהיה כרטיס מניי חנינה המזרית. הפרס השני: כרטיס מניי במחירו הרשמי. כן יוגררו, כפרסי תנחומים, עשרה פריים מוסיקליים.

אוריות הכלכליות והחברתיות - כמה שהן מיושנות, מטעות ובלתי-מצויאותיות - אלא בהריסת היכולת והרצון של האדם לחשוב. מזור שמבחינה זו אין היא שונה מן ההש' פעה הרבנית התלמודית. מאחר ששתיהן שאופות לכבול את הרוח החפשית והפתח' חה, ושתיהן מצליחות בכך. האופי הרחוני הנובע משתיהן דומה מאד.

הוא נאיבי. (תכונה חמודה, אמנם, אך לא בלתי-מסוכנת). מסאן תמיכתי בענינים הקר' רים בעולם מבלי לדאוג, כנראה, מי מושך בחוטים ולשם איוו-מטרה.

יש לו משפטים קדומים ודעות קדומות, ללא הצדקה, דבר שהיה תוצאה ישירה של הנאיביות שלו.

וזהו דעתי הכללית על העולם הזה, ועלי להוסיף שברוך כלל הוא עושה מלאכה חי' בית, ובגלל איתנותו טמונה בו פוטנציאליות אדירה.

השבוע היתה בנכח הדם של מג'וד-אדום בתל-אביב המולה שלא היתה כדומתה מאז ימי החורש של המלחמה. כעשרים איש התי' אספו, ביקשו לתרום ד' למען איש אחד.

האיש שזכה להפגנה מלבבת זו של אהדה היה פול גולדמן, הצלם הראשי של העולם הזה. שנכנס לבית-ההצלה לשם ניתוח וניה' זקוק לכמות גדולה מאד של דם. "התנדבו לא רק חבריו במערכת התל-אביבית, אלא גם כמעט כל צלמי-העתונות, וכן פקידו לשי' כס-העתונות הממשלתית.

גולדמן עצמו מרגיש עצמו עתה מעט יותר בטוב, אחרי שעבר את הניתוח. דומני שמו' תר לו לאחל לו החלמה מהירה גם בשמן.

זה מוכיח בכבודו שהקו הפוליטי-אמריקני של המניי הימים אינו טוב עוד. דרושה אלטרנטיבה, דרושה מהפכה שתהפוך את הסדר הפוליטי-סלמנטי-חברתי על פיהו ותיצור מדינה עם צורת קסטר שתתאים לאינטרסים הממשיים של המרחק. המלחמה צריכה להיות בשנור, כצינורות ובננדרים התיים והעתיים המפורזים אותנו משכנינו הטבעיים באזור שעתידו הוא עתידנו והאינטרסים שלו הם האינטרסים שלנו.

אלהו שמיר, תל אביב השער, הני השער האם אין ברצונכם להפסיק בשער תמונה של נבר' האם סמיר צריכה להופיע על השער בתורה? מנשה הוראוי, פתח תקווה נא להפוך את הדף, הקורא נהוראוי.

למי הרשיון? העולם הזה (780) פירסם רשימה (אכזבה כללה. במדור כמריקה) בה מרומז שתומר הנלם ויאר היבוא נעמיים רק על צלחת המפלגה השלטת או המפלגה השותפת לשלטון. ברצוני להעיר את העינות לכבס למספר דברים: לא נכון הוא כי מוסדות ההסתדרות שייכים אך זרק למפלגה השלטת. נדמה לי כי בלפול כונה, המשיבר וכי יושבים גם חברי מס'ים אשר מש' מיהם נעורים במדה רבה מכל היבוא למרות היותם אויבויציונירים מושבעים של ממשלת כ"י. המוסדות הנ"ל אינם מוסדותיו הפרטיים של כ"י. ליבוא, אלא מוסדות הקם ש88 אחוז ממנו פועלים, מוסדות שנס השכבות הברונגיות אוכלות את לחמו ותוצרתו' ההקלאית.

העברת המוסדות הנ"ל לידים בלתי נאמנות לציור הסוציאליסטי והדמוקרטי פרושו הנברת יצור נרבי הנילון לנשי הספסלים והרעבת הממר גם בהונחת שיפוח התקלאות.

יעקב סלומון, עכו הקורא סלומון מאשר את הכתוב ברשימה, שהקסור והסתדרותי' נהנה מזכויות יתר. אט העדפה זו מוצדקת או לא, זוהי שאלה אחרת.

פרחי כנען אני מקהה כי מאז פרסמתם את המכתב על הכניעות (העולם הזה 778), נמרתם לקפות את העלים, בן לא, בן לא... וככו, מה התוצאה? ה' ש, תל אביב לא.

החידון המוסיקלי

החל מן השבוע הבא יפרסם "העולם הזה" סידרה של ארבעה חידונים מוסיקליים שבועיים. כל חידון יכיל 10 שאלות על נושא מסוים (יצירות, מחברים, אופירות, מבצעים). הקוראים יתבקשו לרשום לעצמם את התשובות הנכונות ולגזור את התלוש המצורף לכל חידון. את התשובות לכל ארבעת החידונים, בתוספת ארבעת התלושים יש לשלוח למערכת אחרי פרסום החידון האחרון.

"העולם הזה" ע"י התומכות הישראליות. הפרס הראשון יהיה כרטיס מניי חנינה המזרית. הפרס השני: כרטיס מניי במחירו הרשמי. כן יוגררו, כפרסי תנחומים, עשרה פריים מוסיקליים.

אוריות הכלכליות והחברתיות - כמה שהן מיושנות, מטעות ובלתי-מצויאותיות - אלא בהריסת היכולת והרצון של האדם לחשוב. מזור שמבחינה זו אין היא שונה מן ההש' פעה הרבנית התלמודית. מאחר ששתיהן שאופות לכבול את הרוח החפשית והפתח' חה, ושתיהן מצליחות בכך. האופי הרחוני הנובע משתיהן דומה מאד.

הוא נאיבי. (תכונה חמודה, אמנם, אך לא בלתי-מסוכנת). מסאן תמיכתי בענינים הקר' רים בעולם מבלי לדאוג, כנראה, מי מושך בחוטים ולשם איוו-מטרה.

יש לו משפטים קדומים ודעות קדומות, ללא הצדקה, דבר שהיה תוצאה ישירה של הנאיביות שלו.

וזהו דעתי הכללית על העולם הזה, ועלי להוסיף שברוך כלל הוא עושה מלאכה חי' בית, ובגלל איתנותו טמונה בו פוטנציאליות אדירה.

השבוע היתה בנכח הדם של מג'וד-אדום בתל-אביב המולה שלא היתה כדומתה מאז ימי החורש של המלחמה. כעשרים איש התי' אספו, ביקשו לתרום ד' למען איש אחד.

האיש שזכה להפגנה מלבבת זו של אהדה היה פול גולדמן, הצלם הראשי של העולם הזה. שנכנס לבית-ההצלה לשם ניתוח וניה' זקוק לכמות גדולה מאד של דם. "התנדבו לא רק חבריו במערכת התל-אביבית, אלא גם כמעט כל צלמי-העתונות, וכן פקידו לשי' כס-העתונות הממשלתית.

גולדמן עצמו מרגיש עצמו עתה מעט יותר בטוב, אחרי שעבר את הניתוח. דומני שמו' תר לו לאחל לו החלמה מהירה גם בשמן.

כמו עיני

לשון הקונה

בחלון חנות המכולת היה שלט: "כאן מ' דברים הונגריים", אולם כאשר נכ' נסה השכנה ה' אדשה פנימה, החלה לדבר ב' לשונה (מאני' רית), העמיד ה' תימני בעל ה'

חנות, פנים תמוהות. שאלה האשה, בעברית רצוצה: "מי זה מדר הונגריי?" "הלקוחות", השיב התימני. הקורא נח ברקוביץ, תל-אביב, זוכה ב' פרס השבועי של 1- ליי'.

של המחזרת העברית, (פרשה) שהביאה את דב נרוגר אל הגדרום. יצחק הללי, ירושלים

המלה החריפה

אם אכן יש תפקיד צבורי לעתונאי, וחי שלום כהן הספיד הפעם את עולמו פמחי קולפוס אחר. אלו אז נמנע מלכנות את רכתי כמאל בשם כה' נמנר, שאך כאן המקום להתוכח אם הוא מוצדק או לא. היה מאשיי סתם לדון ודברים. אך כמובן שבחגיגים הנוכחיים יראה מר כמאל בדברים עלבון כלבו. האמנם רוצים אהם כשלוש יתווי ערבי? תימני...

האם רבתי כמאל רוצה בשלוש יהודי? ערבי? העולם הזה תמה.

המבחן החתוני

טבח אחי: אני הטעם אל מטבחיו חזר לו טעם. מצא החול על פי קורח מוקד' לבו עורר כרה. "נבל" הוא נודעק חמס "על עמלי איני כלל חס' יומם ולי קשות טרחתי, בשר עלג בתבלין מרחתי, והנה זו החיה - זעמלי כלא היה." והחולו עומד, מקשיב, אך מתקוררה סיו לא משיב. "הן בשחיתות לך - ט' ידות! יא מוסר! תורת מידות! גראו מצפון! נמוס נלי!" והחולו לועם עלי. "כל עת הלה מטיף מוסר - ובטן שונרא לא תסגר. נמר, מיס תאבונו, יבא, רשב אל מעונו. מרה מיליל לו המבחן לאחר כל חתונן שפך."

מוסר השכל נתון כזה: תמיד אדם מוסר יוד' אך לא יינש למעשה. אני תקוה: לימר מהו גם הור כבוד העולם הזה.

שיכון של מעינה

האם עורכי העולם הזה כבר הגיעו לניל שהם צריכים לחשוב על פיוס הקרוש-בריו-הוא והכבחת שיכוני מתאים בשמיים? ואם לא, מה הסיבה לכבחה המהללת את הפולחן הרוני החדש, מעמד הקהל (העולם הזה 781)?

יוסף גלבווע, חיפה

כאתר שתמירי הטיל ספק באובייקטיביות שלכם אני מודה שפתיים. ספרכם על מעמד הקהל היה נאה, שקט והוגן...

ישראל אלמטן, ירושלים דוד גרוסמן, תל אביב ב, דברי העורך" (העולם הזה 780) ציינתם כי בשעתו הייתי מסקר הארנון הצבאי הלאומי לפר' שלום. כדי לעמוד את הדברים על דיוקם עלי להעיר כי לא משמשי בתפקיד זה. ויכתי רק להניע לתפקיד סנן משמשי מתוך ירושלים, ובמקו זמן מסוים, מספק כפועל של המחוז. מספקי מחוז ירושלים בימי המרד היו, לפי הסדר, הכרונולוגי: אליהו מרידור, אליהו לנקין, בצלאל עמיצור, דב אפרת, יצחק אבינועם, מרדכי רענן.

שנק או תותיה?

מה קרה לחיליי לשלחמו כשירון המצרי? האם כבר הספיקו לשכוח איר' נראה טנק? בעולם חות (778) מוסיפה תמונת תותח-מפר' ובעל הפעה עצי מיתן) אולם מוסבר שהוה טנק. כבר, אנה גניע בצורה זאת?

איתמר זיידמן, תל-אביב

במו רגליה

זו הפעם השלישית או הרביעית שאחת הקוראות הותיקות שלכם, אסתר וילנסקי, מבקרת קשורה (העולם חות 778) את כל הכנות בעלות הנורה או הנוליים היפות. כל שער שבחורתו יקח מדי מנרה את כלותת הקגאה שלה... אני דורש שחוק'